

05-11-24р.

6 клас

Мова. Література.

Мова -

Перешисати до зошита
слова пісні "Рідна мати
моя" - підкреслити всі
дієслова і зверну манусоду
їх час.

Література :

1. оп. "Моя мама" - ст. 79-80.
2. Вирава + Замітання
(ст. 80) - написати писемово
в зошиті.
3. Вірши до свята Матері
- знати внєнемо!
Розмовідачу голосно, повільно,
з інтонацією!
4. Слова пісень
"Рідна мати моя",
"Бабує смідь" і "Маленька
стененька" - знати напам'ять!

пісня

4 Маминя стежина 4

Рушником стежина стелиться до мами,
Вишивкою мами ці сліди
Руки твої ніжні, посмішка ласкава
Серце відігріють в холоди.

Найдорожча жінка - перше в світі слово,
Небо над тобою голубе,
Рідна моя нене, зірка вечорова,
Пригортаю піснею тебе.

Хай тобі ще довго весни зустрічати,
Проводжати зими за село,
Ластівко-матусе, радосте моя ти,
Вічного надхнення джерело!

Із дитинства голос щось мені шепоче,
Бачу карі очі у журбі,
Рідна моя мамо, жінка найдорожча,
Піснею вклоняюсь я тобі.

всуч

БАБЦЯ СПИТЬ

1. Ходить тиша в теплих капцях,
Задрімала в кріслі бабця,
А годинник цокотить –
Бабця спить...

ПРИСПІВ:

Бабця спить... Бабця спить...
А годинник цокотить,
А годинник цокотить –
Бабця спить...

2. Ой, ти, котик – сіра спинко,
Вийди з хати на хвилинку,
Бо твій носик муркотить –
Бабця спить...

ПРИСПІВ:

3. Щоб рідненький було тепло,
Я укрию її ніжно.
Не стрибай, мій м'ячик, цить! –
Бабця спить...

ПРИСПІВ:

4. Ходить тиша в теплих капцях,
Задрімала в кріслі бабця,
А годинник цокотить –
Бабця спить...

ПРИСПІВ:

Приспів

Рідна мати моя

Рідна мати моя, ти ночей не доспала,
Ти водила мене у поля край села,
І в дорогу далеку ти мене на зорі проводжала,
І рушник вишиваний на щастя дала.
І в дорогу далеку ти мене на зорі проводжала,
І рушник вишиваний на щастя, на долю дала.

Хай на ньому цвіте росяниста доріжка,
І зелені луги, й солов'їні гаї,
І твоя незрадлива материнська ласкава усмішка,
І засмучені очі хороші твої.
І твоя незрадлива материнська ласкава усмішка,
І засмучені очі хороші, блакитні твої.

Я візьму той рушник, простелю, наче долю,
В тихім шелесті трав, в щебетанні дібров.
І на тім рушничкові оживе все знайоме до болю:
І дитинство, й розлука, і вірна любов.
І на тім рушничкові оживе все знайоме до болю:
І дитинство, й розлука, й твоя материнська любов.